

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

19 януари 2017 година *

„Преюдициално запитване — Околна среда — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Европейския съюз — Директива 2003/87/ЕО — Мониторингов план — Регламент (ЕС) № 601/2012 — Член 49, параграф 1 и точка 10 от приложение IV — Изчисляване на емисиите на инсталацията — Приспадане на подадените количества въглероден диоксид (CO₂) — Изключване на CO₂, използван в производството на калциево карбонатен преципитат — Валидност на изключването“

По дело C-460/15

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Verwaltungsgericht Berlin (Административен съд Берлин, Германия) с акт от 26 юни 2015 г., постъпил в Съда на 28 август 2015 г., в рамките на производство по дело

Schaefer Kalk GmbH & Co. KG

срещу

Bundesrepublik Deutschland,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: R. Silva de Lapuerta, председател на състава, E. Regan, J.-C. Bonichot (докладчик), Ал. Арабаджиев и S. Rodin, съдии,

генерален адвокат: E. Sharpston,

секретар: C. Strömholm, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 30 юни 2016 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Schaefer Kalk GmbH & Co. KG, от S. Altenschmidt и A. Sitzer, Rechtsanwälte,
- за Bundesrepublik Deutschland, от M. Fleckner, в качеството на представител,
- за германското правителство, от M. T. Henze и K. Petersen, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от E. White и K. Herrmann, в качеството на представители,

* Език на производството: немски.

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 10 ноември 2016 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до валидността на член 49, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 601/2012 на Комисията от 21 юни 2012 година относно мониторинга и докладването на емисиите на парникови газове съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 181, 2012 г., стр. 30), както и на точка 10 от приложение IV към него.
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Schaefer Kalk GmbH & Co. KG (наричано по-нататък „Schaefer Kalk“) и Bundesrepublik Deutschland (Федерална република Германия) по повод на постановения спрямо това дружество отказ от емисиите, към които намира приложение задължението за мониторинг, да се приспадне въглеродния двуокис (CO₂), получаван в инсталация за калциниране на варовик и подаван към инсталация за производството на калциево карбонатен преципитат (наричан по-нататък „PPC“).

Правна уредба

Правото на Съюза

Директива 2003/87/ЕО

- 3 Съгласно съображение 5 Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, 2003 г., стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78), изменена с Директива 2009/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. (ОВ L 140, 2009 г., стр. 63) (наричана по-нататък „Директива 2003/87“) има за цел да допринесе за „по-ефективното“ изпълнение на ангажиментите на Европейския съюз и на неговите държави членки за намаляване на антропогенните емисии от парниковите газове „чрез ефикасен европейски пазар за търговия с квоти за емисии на парникови газове, с възможно най-малкото забавяне на икономическото развитие и намаляване на заетостта“.
- 4 Съгласно член 2, параграф 1 Директива 2003/87 следва да се прилага спрямо емисии от дейностите, изброени в приложение I от тази директива, и парниковите газове, изброени в приложение II от нея, сред които се намира CO₂.
- 5 Озаглавеният „Определения“ член 3 от тази директива предвижда:

„За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

[...]

- б) „емисии“ означава отделянето на парникови газове в атмосферата от източници в инсталация [...];

[...]

д) „инсталация“ означава стационарно техническо съоръжение за осъществяване на една или повече от дейностите, изброени в приложение I, както и всякакви други дейности, пряко отнасящи се до тях, които имат техническа връзка с дейностите, осъществявани на този обект и които биха могли да повлияят върху емисиите и замърсяването;

[...]“.

6 Член 10а от посочената директива, озаглавен „Преходни общностни правила за хармонизирано безплатно разпределение на квоти“, гласи:

„1. До 31 декември 2010 г. Комисията приема напълно хармонизирани мерки по изпълнението на общностно равнище за разпределението на квоти, посочени в параграфи 4, 5, 7 и 12 [...].

[...]

Доколкото е възможно, посочените в първа алинея мерки определят ех ante параметри, валидни за цялата Общност, за да се осигури провеждането на разпределението по начин, който да насърчи намаляването на емисиите на парникови газове и енергийно ефективните техники, като се вземат предвид най-ефективните техники, заместителите, алтернативните производствени процеси, високоефективното комбинирано производство на енергия, ефикасното в енергийно отношение използване на отпадни газове, използването на биомаса и улавянето и съхранението на CO₂, когато са налице съответни съоръжения, и не предвижда стимули за повишаване на емисиите. Не се допуска безплатно разпределение на квоти за производство на електроенергия, освен в случаите по член 10в и за електроенергия, произведена от отпадни газове.

По принцип за всеки отрасъл и подотрасъл параметрите се изчисляват въз основа на продуктите, а не на суровините, така че да се постигнат максимални икономии от гледна точка на емисиите на парникови газове и енергийната ефективност в рамките на всеки производствен процес в дадения отрасъл или подотрасъл.

[...]

2. При определяне на принципите за определяне на ех ante параметри за отделните отрасли и подотрасли, отправна точка са средните резултати на първите 10 % най-ефективни инсталации в отрасъл или подотрасъл в Общността за периода 2007—2008 г. [...].

Регламентите по членове 14 и 15 предвиждат хармонизирани правила за мониторинг, докладване и проверка на свързаните с производството емисии на парникови газове с оглед определяне на ех-ante параметрите.

[...]“.

7 Съгласно член 12, параграфи 3 и 3а от Директива 2003/87:

„3. Държавите членки гарантират, че до 30 април всяка година операторът на всяка инсталация връща определен брой квоти, [...], равен на общото количество емисии, изпуснати от тази инсталация през предходната календарна година, като това е проверено в съответствие с член 15, както и че те са отменени впоследствие.

3а. Не възниква задължение за връщане на квоти по отношение на емисиите, за които е проверено, че са уловени и прехвърлени за постоянно съхранение в обект, за който има валидно разрешение в съответствие с Директива 2009/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 [година относно съхранението на въглероден диоксид в геоложки

формации и за изменение на Директива 85/337/ЕИО на Съвета, директиви 2000/60/ЕО, 2001/80/ЕО, 2004/35/ЕО, 2006/12/ЕО и 2008/1/ЕО, и Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 140, 2009 г., стр. 114)]“.

- 8 Член 14 от тази директива, озаглавен „Мониторинг и докладване на емисии“, предвижда следното:

„1. До 31 декември 2011 г. Комисията приема регламент за мониторинг и докладване на емисии и, при необходимост, на данните за дейността по отношение на дейностите, изброени в приложение I, за мониторинг и докладване на данните за съотношението тонове — километри за целите на заявление по член 3д или 3е, като регламентът се основава на принципите за мониторинг и докладване, установени в приложение IV, и посочва в изискванията за мониторинг и докладване за всеки парников газ въздействието върху глобалното затопяне от съответния газ.

Тази мярка, предназначена да измени несъществени елементи от настоящата директива чрез допълването ѝ, се приема в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 23, параграф 3.

2. Регламентът, посочен в параграф 1, взема под внимание най-точните и актуални налични научни данни, и по-специално тези на [Международния съвет по изменение на климата (МКИК)], и може също така да предвиди изисквания операторите да докладват за емисии, свързани с производството на стоки от енергоемки отрасли, които могат да са изложени на международна конкуренция. Същият регламент може също така да предвижда изискване за проверка на тази информация по независим път.

Тези изисквания могат да включват докладване за нивата на емисии, отделени при производството на електроенергия и свързани с производството на подобни стоки, обхванати в схемата на Общността.

3. Държавите членки гарантират, че всеки оператор на инсталация или на въздухоплавателни средства осъществява мониторинг и докладва на компетентния орган след края на съответната година в съответствие с регламента, посочен в параграф 1, емисиите, отделени през всяка календарна година от тази инсталация, или, считано от 1 януари 2010 г. — от въздухоплавателното средство, което операторът експлоатира.

4. Регламентът, посочен в параграф 1, може да включва изисквания относно използването на автоматизирани системи и формати за обмен на данни с цел хармонизиране на комуникацията във връзка с плана за мониторинг, годишния доклад за емисиите и дейностите за проверка между оператора, проверителя и компетентните органи“.

- 9 Член 15, първа алинея от посочената директива гласи:

„Държавите членки гарантират, че докладите, представени от операторите [...] съгласно член 14, параграф 3, са проверени в съответствие с критериите, установени в приложение V и всички подробни разпоредби, приети от Комисията в съответствие с настоящия член, както и че компетентният орган е информиран за това“.

- 10 Член 16 от същата директива предвижда, че държавите членки са длъжни да въведат правила за налагане на ефективни, съразмерни и възпиращи санкции, за да противодействат на нарушенията на националните разпоредби, приети съгласно Директива 2003/87.

Регламент № 601/2012

11 Съображения 1, 5 и 13 от Регламент № 601/2012 имат следното съдържание:

„(1) Провеждането на пълен, последователен, прозрачен и точен мониторинг и съответно докладване на емисиите на парниковите газове, в съответствие с хармонизираните изисквания, формуирани в настоящия Регламент, е от основно значение за ефективното действие на Схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове, въведена съгласно Директива 2003/87/ЕО. [...]

[...]

(5) Мониторинговият план, съдържащ подробна, изчерпателна и прозрачна документация относно методиката, използвана в конкретна инсталация или от конкретен оператор на въздухоплавателни средства, следва да представлява ключов елемент на системата, която се въвежда с настоящия регламент. Необходимо е да се изискват редовни актуализации на плана, както в отговор на констатации на верификатора, така и по собствена инициатива на оператора на инсталацията или оператора на въздухоплавателни средства. Основната отговорност за прилагането на мониторинговата методика, части от която се определят с процедурите, изисквани съгласно настоящия регламент, следва да се носи от оператора на инсталацията или оператора на въздухоплавателни средства.

[...]

(13) За да се предотвратят възможни неточности във връзка с преноса на съдържащ се в горивото или чист CO_2 , отчитането на такъв пренос следва да е възможно само при много специфични условия. Съгласно тези условия, отчитането на пренос на съдържащ се в горивото CO_2 следва да е възможно само когато този пренос е до други инсталации в рамките на Европейската схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове, а отчитането на пренос на чист CO_2 — само при негово последващо съхранение в геоложки обект в съответствие с посочената схема, което понастоящем е единствената форма за постоянно съхранение на CO_2 , приемано по тази схема. При все това, тези условия следва да не изключват възможността за бъдещи нововъведения“.

12 Член 5, първа алинея от този регламент гласи:

„Мониторингът и докладването следва да бъдат пълни и да обхващат всички горивни и технологични емисии, от всички източници на емисии и пораждащи емисии потоци на горива/материали, използвани за дейности, посочени в приложение I към Директива 2003/87/ЕО, както и за другите съответни дейности, включени съгласно член 24 от същата Директива, и то на всички видове парникови газове, специфицирани по отношение на тези дейности, като в същото време да не се прави двойно отчитане“.

13 Съгласно член 11, параграф 1, първа алинея от този регламент:

„Всеки оператор на инсталацията или оператор на въздухоплавателни средства трябва да провежда мониторинг на емисиите на парникови газове, въз основа на мониторингов план, одобрен от компетентния орган съгласно посоченото в член 12, и съобразен с характера и функционирането на инсталацията или авиационната дейност, за която се отнася“.

14 Член 20, параграф 2 от Регламент № 601/2012 предвижда, че „[п]ри дефинирането на процеса на мониторинг и докладване, операторът следва да включи специфичните за съответния сектор изисквания, формуирани в приложение IV“.

15 Член 49, параграф 1 от този регламент съдържа следните разпоредби:

„Операторът следва да приспада от емисиите всяко количество CO_2 , произхождащо от фосилен въглерод при дейности, попадащи в обхвата на приложение I към Директива 2003/87/ЕО, което количество не се отделя като емисии от инсталацията, а се подава извън инсталацията, на някой от следните видове обекти:

- а) на инсталация за улавяне на CO_2 с цел транспортиране и дългосрочно съхранение в геоложки обекти, разрешено в съответствие с Директива 2009/31/ЕО;
- б) в преносна мрежа с цел транспортиране и дългосрочно съхранение в геоложки обекти, разрешено в съответствие с Директива 2009/31/ЕО;
- в) в обект за съхранение, разрешен в съответствие с Директива 2009/31/ЕО, с цел дългосрочно съхранение в геоложки обект.

За останалите видове преноси на CO_2 извън инсталацията не се допуска приспадане от емисиите на инсталацията на подаденото количество CO_2 “.

16 Приложение IV към Регламент № 601/2012, озаглавено „Методики за мониторинг на инсталации, специфични за конкретни видове дейности (член 20, параграф 2)“ съдържа точка 10, посветена на „[п]роизводство[то] на вар и калциниране на доломит или магнезит, съответно включено в списъка на дейности в приложение I към Директива 2003/87/ЕО“. В част Б) от тази точка, свързана със „специфични[те] правила относно мониторинга“, се предвижда следното:

„В случаите, при които CO_2 се използва в инсталацията или се подава към друга инсталация за производство на калциево карбонатен преципитат (РСС), това количество CO_2 следва да се разглежда като част от емисиите на инсталацията, където е получен този CO_2 “.

Германското право

17 Член 3 от Gesetz über den Handel mit Berechtigungen zur Emission von Treibhausgasen (Закон за търговията с квоти за емисии на парникови газове) от 21 юли 2011 г. (BGBl. I S. 1475, наричан по-нататък „ТЕНГ“) предвижда следното:

По смисъла на настоящия закон:

[...]

5. Емисия

отделяне в атмосферата на парникови газове, имащи за източник дейностите, посочени в приложение I, част 2 към този закон; съгласно Регламента относно механизма за мониторинг [Регламент № 601/2012] преносът на парникови газове се приравнява на отделяне в атмосферата;

[...]“.

18 Съгласно член 5, параграф 1 от ТЕНГ:

„Операторът трябва да изчислява в съответствие с приложение 2, част 2 емисиите, породени в резултат на неговата дейност за всяка календарна година, и да докладва това количество на компетентния орган до 31 март на следващата година“.

19 Член 6 от ТЕНГ гласи:

„1. В съответствие с член 5, параграф 1 операторът е длъжен да представи на компетентния орган мониторингов план относно определянето и докладването на емисиите за всеки период на търгуване с квоти. [...]

2. За мониторинговия план трябва да бъде издадено разрешение. Разрешението се предоставя, когато мониторинговият план съответства на изискванията на Регламента относно механизма за мониторинг [Регламент № 601/2012], на регламента, предвиден в член 28, параграф 2, точка 1, а при липса на установени в последните два регламента правила — на изискванията, предвидени в приложение 2, част 2, трето изречение. [...]

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

20 Schaefer Kalk стопанисва инсталация за калциране на варовик в Ханщетен (Германия), чиято дейност подлежи на участие в схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове.

21 В рамките на производството по издаване на разрешение за мониторинговия план на неговата инсталация пред Deutsche Emissionshandelsstelle im Umweltbundesamt (германски орган за търговия с квоти за емисии към Федералната служба по околна среда, наричан по-нататък „DEHSt“) Schaefer Kalk иска разрешение да приспадне от споменатото в доклада за емисиите количество на емисиите на парникови газове CO₂, подаван за производството на РСС към инсталация, за която не се прилага Европейската схема за търговия с емисии. Всъщност това дружество счита, че така подаденият CO₂ е химически свързан с РСС и не съответства на посочените в член 3, буква б) от Директива 2003/87 „емисии“, тъй като не се отделя в атмосферата.

22 Тъй като DEHSt издава разрешение за мониторинговия план, без да се произнесе относно възможността за приспадане на подавания CO₂, Schaefer Kalk подава жалба по административен ред в тази връзка, която е отхвърлена на 29 август 2013 г. Всъщност DEHSt приема, че това приспадане не е възможно, като се имат предвид разпоредбите на член 49 от Регламент № 601/2012 и на приложение IV към него, от които следвало, че само CO₂, подаден към една от изброените в този член инсталации за дългосрочно съхранение в геоложки обект, може да бъде приспаднал от емисиите на инсталация, към която се прилага задължението за мониторинг и докладване.

23 Schaefer Kalk поддържа своето искане в жалбата си от 10 септември 2013 г. до Verwaltungsgericht Berlin (Административен съд Берлин, Германия). То се позовава на незаконосъобразността на член 49, параграф 1, второ изречение от Регламент № 601/2012 и на точка 10, част Б от приложение IV към него. Дружеството счита, че тези разпоредби, които предвиждат задължение за участие в Европейската схема за търговия с емисии за CO₂, свързан с РСС и подаден за производството на това вещество, не се обхващат от предвиденото в член 14, параграф 1 от Директива 2003/87 оправоощаване.

24 Тъй като има съмнения относно валидността на посочените разпоредби от Регламент № 601/2012, Verwaltungsgericht Berlin (Административен съд Берлин) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Неваиден ли е Регламент [№ 601/2012] и нарушават ли се с него целите, преследвани с Директива 2003/87/ЕО, доколкото член 49, параграф 1, второ изречение от Регламента гласи, че всяко количество въглероден диоксид, което не бъде подадено на друга инсталация по смисъла на член 49, параграф 1, първо изречение от същия, се счита за емисия, отделена от инсталацията, произвеждаща въглероден диоксид?

2) Неваиден ли е Регламент [№ 601/2012] и нарушават ли се с него целите, преследвани с Директива 2003/87, доколкото съгласно точка 10 от приложение IV към този регламент количеството CO₂, подавано към друга инсталация за производство на [РСС], следва да се разглежда като част от емисиите на инсталацията, където е произведен този CO₂?”.

По преюдициалните въпроси

- 25 В самото начало следва да се уточни, че съгласно член 49, параграф 1, второ изречение от Регламент № 601/2012 и точка 10, част Б от приложение IV към него CO₂, произведен от инсталация за калциране на варовик и подаден, както в главното производство, към друга инсталация за производството на РСС, се счита за отделен от първата инсталация.
- 26 С въпросите си, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция иска по същество от Съда да се произнесе относно валидността на тези разпоредби, доколкото чрез систематичното включване на подаден за производството на РСС CO₂ в емисиите на инсталацията за калциране на варовик, независимо дали този CO₂ е бил отделен в атмосферата или не, тези разпоредби биха могли да надхвърлят рамките на определението за емисии, съдържащо се в член 3, буква б) от Директива 2003/87.
- 27 В това отношение следва да се изтъкне, че Регламент № 601/2012 е бил приет в изпълнение на член 14, параграф 1 от Директива 2003/87, според който Комисията приема регламент по-специално за мониторинг и докладване на емисии, като тази мярка е предназначена да измени несъществени елементи на посочената директива чрез допълването ѝ. Поради това в настоящия случай при преценката на валидността на разглежданите разпоредби от този регламент следва да се провери обстоятелството дали, като е приела тези разпоредби, Комисията не е надхвърлила така определените в Директива 2003/87 предели.
- 28 Съгласно съображение 5 от Директива 2003/87 същата има за цел да въведе схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове, която да допринесе за изпълнението на ангажиментите на Съюза и на неговите държави членки съгласно Протокола от Киото към Рамковата конвенция на Обединените нации относно за промените на климата, одобрена от името на Европейската общност с Решение 2002/358/ЕО на Съвета от 25 април 2002 г. (ОВ L 130, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 27, стр. 220) и насочена към намаляване на емисиите на тези газове в атмосферата на равнище, което предотвратява опасна антропогенна намеса в климатичната система и чиято крайна цел е опазването на околната среда.
- 29 Съгласно член 1 от Директива 2003/87 икономическата логика на квотите за емисии на парникови газове се състои в това намаляването на емисиите на парникови газове, необходимо за постигане на предварително определен резултат за околната среда, да бъде осъществено на възможно най-ниската стойност. Като позволява по-специално продажбата на отпуснатите квоти, тази схема цели да подтикне всеки участник в нея да отдели по-малко количество парникови газове от първоначално предоставените му квоти, за да прехвърли остатъка на друг участник, който е отделил по-голямо количество емисии от отпуснатите му квоти (вж. по-специално решения от 16 декември 2008 г., Arcelor Atlantique и Lorraine и др., C-127/07, EU:C:2008:728, т. 32 и от 7 април 2016 г., Holcim (Romania)/Комисия, C-556/14 P, непубликувано, EU:C:2016:207, т. 64 и 65).
- 30 Така един от стълбовете, на които се основава създадената с Директива 2003/87 схема, е задължението на операторите преди 30 април на текущата година да връщат, с цел отмяна, определен брой квоти за емисии на парникови газове, равняващ се на тяхното количество емисии през предходната календарна година (решение от 29 април 2015 г., Nordzucker, C-148/14, EU:C:2015:287, т. 29).

- 31 Следователно от решаващо значение за доброто функциониране на предвидената в Директива 2003/87 схема е да се установят емисиите, които трябва да бъдат взети предвид от операторите в това отношение.
- 32 Съгласно член 3, буква б) от Директива 2003/87 за целите на последната директива „емисии“ означава отделянето на парникови газове в атмосферата от източници в инсталация. От самия текст на тази разпоредба следва, че емисията по смисъла на последната предполага отделянето на парников газ в атмосферата.
- 33 В това отношение следва да се изтъкне, че член 12, параграф 3а от Директива 2003/87 действително предвижда, че при определени условия задълженията за връщане на квоти не се прилагат към емисиите, които са уловени и прехвърлени за тяхното постоянно съхранение в геоложка формация към обект, за който има валидно разрешение в съответствие с Директива 2009/31.
- 34 При все това, и обратно на изложените от Комисията доводи, това не означава, че законодателят на Съюза е приел, че операторите са освободени от задължението за връщане единствено в случая на постоянно съхранение в геоложки обект.
- 35 Всъщност за разлика от последната алинея на член 49, параграф 1 от Регламент № 601/2012, съгласно която за останалите видове преноси на CO₂ не се допуска приспадане на CO₂ от емисиите на инсталацията, член 12, параграф 3а от Директива 2003/87 не съдържа аналогично правило.
- 36 Тази последна разпоредба, която всъщност се отнася единствено до специфично положение и е насочена към това да подпомогне съхраняването на парниковите газове, нито цели, нито води до изменение на определението за „емисии“ по смисъла на член 3 от Директива 2003/87, а оттам на приложното поле на тази директива, установено в член 2, параграф 1 от нея.
- 37 Ето защо, за да се определи дали CO₂, произтичащ от дейността по производство на вар от инсталация като разглежданата в главното производство, попада в приложното поле на Директива 2003/87, в съответствие с член 2, параграф 1 от тази директива и с приложения I и II към нея следва да се провери дали подобно производство води до отделяне на посочения CO₂ в атмосферата.
- 38 От информацията, с която разполага Съдът и която не е оспорена, следва, че използваният за производството на РСС CO₂ е химически свързан с този стабилен продукт. Впрочем дейностите по производство на РСС не са сред тези, които съгласно разпоредбите на член 2, параграф 1 от Директива 2003/87 във връзка с приложение I към нея попадат в приложното поле на тази директива.
- 39 При все това съгласно член 49, параграф 1, второ изречение от Регламент № 601/2012 и точка 10, част Б от приложение IV към него изглежда, че в положение като разглежданото в главното производство, в което CO₂, произведен в инсталация за производство на вар, се подава към инсталация за производство на РСС, цялото подадено количество CO₂, независимо дали част от него е отделен или не в атмосферата при транспортирането му поради течове или дори поради самия производствен процес, се счита за отделен от инсталацията за производство на вар, в която този CO₂ е произведен, макар да е възможно този пренос да не води до никакво отделяне на CO₂ в атмосферата. Както посочва генералният адвокат в точка 41 от заключението си, тези разпоредби установяват необорима презумпция, че цялото подадено количество CO₂ ще бъде отделено в атмосферата.

- 40 Така въз основа на тези разпоредби подаденият при подобни обстоятелства CO₂ се счита за попадащ в рамките на понятието „емисии“ по смисъла на член 3, буква б) от Директива 2003/87, макар той да не би бил отделен в атмосферата във всички случаи. Ето защо с член 49, параграф 1, второ изречение от Регламент № 601/2012 и с точка 10, част Б от приложение IV към него Комисията е разширила приложното поле на това понятие.
- 41 Освен това в резултат на тази презумпция съответните оператори не могат в никакъв случай да приспадат от общото количество емисии от тяхната инсталация за производство на вар количеството CO₂, подадено за производството на РСС, въпреки че този CO₂ не би бил отделен в атмосферата във всички случаи. Подобна невъзможност означава, че квотите трябва да бъдат върнати за цялото количество CO₂, подадено за производството на РСС, и не могат да бъдат продадени като излишък, като така поставя под въпрос схемата за търговия с квоти в положение, което обаче отговаря на крайната цел на Директива 2003/87, която е насочена към защита на околната среда чрез намаляване на емисиите на парникови газове (по отношение на целта на Директива 2003/87 вж. решение от 16 декември 2008 г., Arcelor Atlantique и Lorraine и др., C-127/07, EU:C:2008:728, т. 31).
- 42 Оттук следва, че като е приела тези разпоредби, Комисията е изменила съществен елемент на Директива 2003/87.
- 43 Освен това, на първо място, всички гаранции, произтичащи, от една страна, от системата за мониторинг и докладване на емисиите, въведена с Директива 2003/87 и с разпоредбите на Регламент № 601/2012, различни от разглежданите в спора по главното производство, и от друга страна, от правомощията на компетентните органи на държавите членки да осъществяват контрол и да извършват проверки (вж. в този смисъл решение от 29 април 2015 г., Nordzucker, C-148/14, EU:C:2015:287, т. 37), не изглеждат недостатъчни, за да се избегне опасността от заобикаляне на схемата за търговия с квоти за емисии при преноса на парникови газове към инсталация като тази, в която се произвежда РСС и която не подлежи на участие в тази схема.
- 44 В този контекст, макар разпоредбите на член 49, параграф 1, второ изречение от Регламент № 601/2012 и на точка 10, част Б от приложение IV към него да гарантират, че във всички случаи CO₂, подаден към инсталация като тази, в която се произвежда РСС, независимо дали се освобождава в атмосферата или не, се счита за емисия в атмосферата, подобна презумпция, освен че засяга съгласуваността на въведената схема с оглед на целта на Директива 2003/87, надхвърля необходимото за постигане на тази цел.
- 45 На второ място, тъй като Регламент № 601/2012 е бил приет въз основа на член 14, параграф 1 от Директива 2003/87, за да уточни условията за мониторинг и докладване на емисиите от парникови газове, обхватът на разпоредбите на този регламент, които са предмет на разглеждане в настоящото дело и които се отнасят само до такива емисии по смисъла на член 3, буква б) от Директива 2003/87, не може да бъде засегнат от други разпоредби от тази директива, свързани с производството на CO₂ и отчитани по-специално при установяването на „ex ante параметрите“, посочени в член 10а от същата директива.
- 46 Поради същата причина този обхват не би могъл да бъде засегнат и от предвиденото в член 14, параграф 2 от Директива 2003/87 изискване в тежест на Комисията при изработването на Регламент № 601/2012 да вземе под внимание най-точните и актуални налични научни данни. В това отношение, дори да се допусне, че най-новите предоставени от МКИК данни са накарали Комисията основателно да възприеме по-строг подход относно преноса на CO₂ и в резултат на това в рамките на възможното да припише емисиите от парникови газове на техния източник, при все това подобно приписване може във всички случаи да бъде допуснато само в границите, определени от Директива 2003/87, които бяха припомнени в точка 27 от настоящото решение.

- 47 На трето място, макар действително в рамките на схемата за търговия с квоти за парникови газове основната цел е да се намалят съществено емисиите на такива газове, една от нейните подцели е запазването на целостта на вътрешния пазар и условията на конкуренция (вж. в този смисъл решения от 29 март 2012 г., Комисия/Естония, C-505/09 P, EU:C:2012:179, т. 79 и от 22 юни 2016 г., DK Recycling und Roheisen/Комисия, C-540/14 P, EU:C:2016:469, т. 49 и 50). При все това, както посочва генералният адвокат в точка 49 от заключението си, има обективна разлика между оператор, който изпуска парникови газове в атмосферата, и оператор, който избягва такива емисии, като химически преобразува генерирания CO₂ в нов стабилен химичен продукт, в който този газ е свързан. Поради това, макар такава разлика да позволява на втория оператор да притежава повече квоти от първия, в схемата за търговия с квоти за парникови газове тя не може да бъде разглеждана като нарушаваща конкуренцията между тези двама оператори единствено поради това обстоятелство.
- 48 От всички изложени по-горе съображения следва, че тъй като Комисията е изменила съществен елемент на Директива 2003/87, като е приела разпоредбите на член 49, параграф 1, второ изречение от Регламент № 601/2012 и на точка 10, част Б от приложение IV към него, тя е надхвърлила определените в член 14, параграф 1 от тази директива предели.
- 49 Поради това на поставените въпроси следва да се отговори, че доколкото систематично включват подадения към друга инсталация за производството на РСС CO₂ в емисиите на инсталацията за изгаряне на варовик, независимо дали този CO₂ е освободен в атмосферата или не, разпоредбите на член 49, параграф 1, второ изречение от Регламент № 601/2012 и на точка 10, част Б от приложение IV към него са невалидни.

По съдебните разноски

- 50 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

Доколкото систематично включват подадения към друга инсталация за производството на калциево карбонатен преципитат въглероден диоксид (CO₂) в емисиите на инсталацията за изгаряне на варовик, независимо дали този въглероден диоксид е освободен в атмосферата или не, разпоредбите на член 49, параграф 1, второ изречение от Регламент (ЕС) № 601/2012 на Комисията от 21 юни 2012 година относно мониторинга и докладването на емисиите на парникови газове съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на точка 10, част Б от приложение IV към него са невалидни.

Подписи